

**בתי המשפט
בבית משפט השלום בחיפה**

ועדת ערר

לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959 (נוסח משולב)		
	השופטת (בדימוס) ר.טובי-פרידמן - יו"ר הועדה ד"ר וליש - חבר ועדה ד"ר זילברמן - חבר ועדה	בפני:
ענ 000295/02		
04/06/2006		

בעניין: מוכתר נאיל
ע"י ב"כ עו"ד פסקל מיכאל המערער

נגד

משהב"ט-אגף השיקום-ק.תגמולים
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה המשיב

פסק דין

רקע ועובדות:

המערער, יליד שנת 1962, התגייס לשירות בתי הסוהר בשנת 1986 לאחר שהשלים שירות סדיר בצה"ל.

בתאריך 7.8.01, הגיש המערער בקשה להכרת זכות (חבלה) לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) התשי"ט-1959 (נוסח משולב).

ב"תיאור החבלה" כותב המערער:

"...להרגשתי בזמן הספירה ולאחר 14 שנות שירות עם 4 ספירות אסירים ליום. קצין תורן סגר את דלת הברזל וכמעט נגע באזור הראש אז הרגשתי כמו פיצוץ באוזניים ועד הרגע הזה אני מרגיש ציפצופים ממושכים באוזניים וכמו איזה מכשיר קשר פתוח עם רעשים. כמו כן, מרבית המטווחים אשר ביצעתי ובכל פעם הייתי מרגיש כמו ציפצופים".

בתאריך 12.5.02, הודיע קצין התגמולים למערער על דחית תביעתו מהסיבות הבאות:
"...בהסתמך על תוצאות הבדיקות והנימוקים המצויינים בחוות הדעת הרפואית מתאריך 21.4.02 המצ"ב, לפיה הגעתי למסקנה כי אין קשר בין הפרעות בשמיעה עליהן הנך מתלונן ובין תנאי שירותך בשב"ס, כמשמעותן בסעיף 1 לחוק...";

ומכאן הערעור שבפנינו.

לתמיכה בערעורו הגיש המערער תצהיר שלו מיום 19.8.03 וחוות דעת רפואית של ד"ר משה גולדשר מיום 2.8.02, כמו כן, הפנה ב"כ המערער שאלות הבהרה לדר' הימלפרב, מומחה המשיב.

ב"כ המשיב הגיש כתב תשובה ובו הוא מבקש לדחות הערעור.

לטענתו, החלטת קצין התגמולים ניתנה כדין והיא מבוססת על התיעוד המצוי בתיקו הרפואי של המערער ועל חוות הדעת הרפואית של ד"ר הימלפרב מתאריכים 21.3.03, 19.11.03, 12.5.04, 8.7.04.

המערער לא נחקר בחקירה נגדית על תצהירו.

ב"כ הצדדים הגישו סיכומים בכתב.

דין:

השאלה השנויה במחלוקת הינה האם תנאי שירותו של המערער בשב"ס גרמו לפגיעה האקוסטית ממנה הוא סובל.

גירסת המערער:

המערער טוען כי במהלך שירותו בשב"ס נחשף לרעשים תמידיים משך שעות רבות ברציפות הן של טריקת דלתות כבדות, צעקות אסירים, אזעקות ומערכות כריזה, ורעשים אלו גרמו לו לטנטון (צפצופים) באוזניו וכן לירידת שמיעה.

המערער טוען לאירוע של טריקת דלת כבדה בסמוך לראשו, שמאז אותו אירוע החל לחוש ביתר שאת את הצפצופים המלווים בכאבי ראש וסחרחורת לעיתים.

חוות דעת דר' גולדשר:

המומחה מתאר את שירותו הצבאי של המערער ומציין כי המערער אינו סובל ממחלות אוזניים או מחלות אחרות היכולות לגרום נזק לאוזניו, וכי אין במשפחתו סיפור של מחלות אוזניים.

בפרק "דיון" כותב המומחה כך:

"... נחשף לרעשים סביבתיים בשרות בתי הסוהר, ידוע היטב שבבתי הסוהר קיימים רעשים העולים על

85 דציבל.

רעשים אלה גורמים בהדרגה ובמצטבר נזק לאוזן הפנימית, במיוחד לתאים העצביים ע"ש קורטי. נזק כזה מתקדם ומחמיר באיטיות עד אשר הינו מגיע לשלב בלתי הפיך. בתחילה נפגעים התדרים הגבוהים ובהמשך גם תדריות הדיבור, לנזק כזה מתלווה גם תופעה של טנטון. מר מוכתר אינו סובל ממחלות כגון סוכרת, טרשת עורקים או יתר לחץ דם, מחלות העלולות לפעמים לפגוע בשמיעה".

המומחה מסיים את חוות דעתו כך:

"יש לראות "קשר של גרימה" בין הפגיעה באוזניו של הנבדק לבין חשיפתו לרעש במקום עבודתו".

גירסת המשיב:

ב"כ המשיב טוענת כי דין הערעור להדחות, שכן המערער לא הוכיח את קשר בין מצבו לבין תנאי שירותו שכן עפ"י חוות דעת מומחה מטעם המשיב, מצבו של המערער אינו תואם פגיעה אקוסטית עקב חשיפה לרעש.

חוות דעת דר' הימלפרב:

המומחה מציין את האירוע מיום 18.12.99, מציין כי תלונות המערער מתאימות לאירוע מעין זה, וכן כי בחלוף הזמן הפגיעה חולפת.

ובהמשך נרשם כך:

"בדיקות השמיעה שבוצעו בהמשך מצביעות על שמיעה תקינה מימין וליקוי שמיעה מעורב משמאל. התדרדרות זו בשמיעה משמאל אינה קשורה כלל וכלל לאותו אירוע משנת 1999 או לתנאי שירותו לאחר מכן מן הסיבה הפשוטה שחשיפה לרעש אינה פוגעת באוזן התיכונה. על כן, ברור שבזמן כלשהוא לאחר בדיקות השמיעה מ-9.4.00 החל להתפתח תהליך מסוים באוזן התיכונה השמאלית הגורם לפגיעה מעורבת באוזן התיכונה ובאוזן הפנימית.

יתר על כן, לו מדובר היה בחשיפה לרעש הרי שגם האוזן הימנית הייתה נפגעת ואילו במקרה שלפנינו השמיעה באוזן ימין תקינה.

מסיבות אלה, נראה לי לסכם כי התובע היה חשוף לאירוע ב-18.12.99 אשר גרם לליקוי שמיעה בטונים

הגבוהים משמאל ולצפופים באוזניים. מאידך, ההתדרדרות בשמיעה באזון שמאל אינה קשורה כלל וכלל לאותו אירוע או לתנאי שירותו ונובעת מתהליך חולני באזון התיכונה משמאל. כדאי לציין ששמיעה תקינה באזון ימין וליקוי בטונים הגבוהים משמאל אינו מעניק כל נכות שמיעה אולם יש מקום להענקת נכות בגין הצפופים באוזניים.

ברצוני להדגיש כי כל התדרדרות נוספת בשמיעתו אינה קשורה לתנאי העסקתו מן הסיבות שפורטו לעיל. ראשית, מדובר בתהליך חולני באזון השמאלית שאינו קשור לתנאי השירות והשנית, השמיעה התקינה מימין מוכיחה בעליל שרמת הרעש הכללית בסביבת עבודתו אינה גורמת לפגיעה במערכת השמיעה.

בסיכום חוו"ד כותב המומחה כי בעקבות האירוע מיום 18.12.99, סובל התובע מליקוי שמיעה בטונים הגבוהים באזון השמאלית ומצפופים באוזניים.

חוו"ד דר' הימלפרב מיום 19.11.2003:

המומחה חוזר ושולל את הקשר שבין ירידה בשמיעה לבין תנאי שירותו והאירוע מיום 18.12.99, ומפנה שוב לחוו"ד מיום 21.3.03.

חוו"ד דר' הימלפרב מיום 12.5.04:

גם כאן, חוזר המומחה ושולל לחלוטין את הקשר בין ליקוי השמיעה בתחום תדירויות הדיבור משמאל לבין תנאי שירותו של המערער.

המומחה מפנה לבדיקות השמיעה שעבר המערער ביום 6.12.01 וביום 11.2.02 המצביעות על התדרדרות בשמיעה, עוד מציין המומחה כי אירוע חבלתי מסוג זה אינו יכול לגרום לנזק מתמשך בדומה למחלות או תהליכים חולניים מתמשכים, המומחה גם שולל נזק מיקרוטראומטי מצטבר לאוזן הפנימית, שכן לטעמו, בדיקות השמיעה מסוף שנת 01 ותחילת 02, מצביעות על שמיעה תקינה מימין וליקוי שמיעה מעורב משמאל, כאשר ידוע כי חשיפה לרעש פוגעת רק באוזן פנימית ולא באוזן תיכונה, המומחה מסביר את ההבדלים בין מיקרוטראומה לבין מצבו של המערער.

המומחה מסכם את חוו"ד כך:

"אין כל קשר בין ליקוי השמיעה ממנו סובל התובע באוזנו השמאלית בתחום תדרי הדיבור (פרט לטונים הגבוהים) לאירוע מן 18.12.99 מחד ובודאי שאין ליחסה לתנאי שירות ברעש."

חוו"ד דר' הימלפרב מיום 8.7.04:

חוו"ד זו מתייחסת לבדיקת שמיעה שעבר המערער ביום 12.12.03, המומחה מציין כי בדיקה זו עומדת בניגוד גמור לבדיקות קודמות שנערכו באותו מכון וכן בדיקת שמיעה שנערכה ע"י רפאל שנהב מיום 11.2.02, שגם בה נמצאה שמיעה תקינה מימין וליקוי שמיעה מעורב משמאל.

המומחה ממשיך את חוות דעתו כך:

"...אני תמה, מה קרה פתאום? מה השתנה וגם לליקוי שמיעה פתאומי באזון הימנית בתקופה שבין 11.2.02 וה-12.12.03? אין ספק שחשיפה לרעש מתמשך אינה יכולה לגרום לליקוי כזה תוך כשנתיים באזון הימנית בלבד בעוד הליקוי ההובלתי משמאל נעלם לפתע. מעבר לכך, לא דווח על כל אירוע מיוחד שיכול היה לגרום לפגיעה פתאומית זו באזון הימנית. מוזר מאוד מאוד (בלשון המעטה)."

המומחה מסכם את חוו"ד כך:

"על כן, אין אלא לסכם כי לא תיתכן החמרה בשמיעה מעבר לאירוע משנת 1999 ולא יתכן כי מדובר בליקוי שמיעה מושרה רעש".

ב"כ המערער בסיכומיו מבקש להסתמך על חוות דעתו של המומחה מטעמו, ד"ר גולדשר; ובאשר לחוות דעתו של ד"ר הימלפרב, הוא טוען:

"...מומחה המשיב מציין בחוות דעתו מיום 21.3.03 כי "מעיון במסמכים המצויים בתיק משרד הבטחון, נראה כי אמנם היה אירוע שלאחריו סבל מתחושת ליקוי שמיעה וצפופים באוזניים",

ובהמשך: "מדובר באירוע אשר יכול לגרום לפגיעה מסוימת בשמיעה וצפופים באוזניים".

למרות האירוע דלעיל וקביעת המומחה כי האירוע (ואליבא דמומחה המערער כלל תנאי שירותו) היה בהם לגרום לפגיעת השמיעה גם כן. מדוע אם כן הוא שולל קשר זה?

לדבריו, בדיקות השמיעה שבוצעו בהמשך, (דהיינו לאחר שהוכחה ירידת שמיעה בסמוך לאירוע מיום 18.12.99), מצביעות על שמיעה תקינה מימין וליקוי שמיעה מעורב (דהיינו שקשור לשירות אולם מעורב בו מה שמומחה זה מציין כתהליך חולני).

מסקנתו לדבריו נובעת אף מהעובדה כי שמיעת המערער באוזן ימין הינה תקינה, האמנם? המערער יטען כי מבלי משים, מומחה המשיב נתפס לכלל טעות וכי עצם ההכרה בטנטון על ידו כבר מאגדת בקרבה אף ירידת השמיעה בתחום הצלילים הנמוכים, המזקה לפחות ב-1% נכות (וראה לענין זה תשובות 1 ו-3 לשאלות ההבהרה מיום 20.12.04), בהן הוא מאשר כי בדיקת השמיעה מיום 12.12.03 מבטאת ליקוי שמיעה בטונים הגבוהים, דהיינו בשל חבלה אקוסטית, לעומת בדיקת השמיעה אליה נשלח מאת המשיב שאמינותה כלל לא צוינה...

לא זאת אף זאת, מומחה המשיב מעלה ספקולציות שונות למחלות שעשויות לפקוד את האוזן התיכונה, על מנת להסביר ההבדל בין ירידת שמיעה באוזן ימין לאוזן שמאל...

בדיקות השמיעה אותן הציג המערער (דוגמת הבדיקות מיום 20.3.01, 29.12.03), מצביעות הן על צורת הגרף התואמת חבלה אקוסטית בשתי האוזניים, החל מהטונים הנמוכים ועד הגבוהים והן על ירידת שמיעה דו-צדדית בשתי האוזניים בטונים הנמוכים (ממוצע 500, 1000 ו-2000 הרץ), שיש בהם להתנות למערער לכאורה 5% נכות.

ביום 8.7.04 הוגשה חוות דעתו הרביעית של מומחה המשיב, בו נאלץ להתמודד עם העובדה שבדיקות השמיעה של המערער (האמינות אליה דכולי עלמא) מעידות על ליקוי שמיעה בטונים הנמוכים בשתי האוזניים כמעט זהה...

לצער המערער תחת להודות בטעות ולקבוע קשר סיבתי שתותיר את דרגת הנכות לקביעת ועדה רפואית, נותר ד"ר הימלפארב שבוי באותה קונספציה כמקודם..."

ב"כ המשיב בסיכומיו מבקש להסתמך על האמור בחוות הדעת של ד"ר הימלפארב והוא מסתייג מן האמור בחוות הדעת של ד"ר גולדשר בשל הפגמים שנפלו בה:

"...כך למשל מציין ד"ר גולדשר כי הליקוי הוא סימטרי, בשעה שתוצאות בדיקות השמיעה מעידות ההיפך. ד"ר גולדשר אף התעלם מן התוצאות המשתנות והסותרות שהתקבלו בבדיקות השמיעה שנערכו למערער.

ולסיכום מבקש ב"כ המשיב לקבוע כי:

"...מחוות דעתו של ד"ר הימלפארב עולה כי ניתן להכיר בליקוי שמיעה בטונים גבוהים באוזן השמאלית ובצפצופים מהם סובל המערער, אולם אין כל קשר בין ליקוי השמיעה באוזן שמאל בתחום תדרי הדיבור ובין האירוע, ובודאי שלא ניתן לקשור זאת לתנאי שירות ברעש..."

מסקנות:

לאחר שעיינו בכל הראיות שהוגשו ע"י הצדדים, בכלל זאת חוות הדעת הרפואיות ובסיכומי ב"כ הצדדים, אנו מחליטים להעדיף את גירסת המערער המבוססת על האמור בחוות הדעת של ד"ר גולדשר.

ב"כ המערער בסיכומיו מנתח בהרחבה את האמור בחוות הדעת של ד"ר הימלפארב ואת האמור בתשובות לשאלות ההבהרה.

אנו מקבלים את עמדת ב"כ המערער לענין חוות הדעת של ד"ר הימלפארב, כדלקמן: ד"ר הימלפארב מציין כי מדובר בתהליך חולני באוזן שמאלית שאינה קשור לתנאי השירות.

אין כל אחיזה להנחה בדבר "תהליך חולני" באוזן השמאלית. ד"ר הימלפארב מתעלם מבדיקות השמיעה שקובעות הידרדרות בשמיעה בשתי האוזניים, הוא מציע הסברים שונים לתוצאות בדיקות אלה, הסברים שלא מתקבלים על ידנו. ד"ר הימלפארב מכיר בטנטון עליו מתלונן המערער ומתעלם מהקשר שבין הטנטון לירידה בשמיעה.

אשר על כן, איננו מקבלים את האמור בחוות הדעת של ד"ר הימלפארב, ואנו מחליטים לקבל את האמור בחוות הדעת של ד"ר גולדשר שקובע קשר סיבתי של גרימה בין האירוע ותנאי השירות של המערער בשב"ס לבין הירידה בשמיעה, והטנטון באוזניו.

לפיכך, אנו מחליטים לקבל את הערעור ולבטל את החלטת קצין התגמולים.

כוון שקיבלנו את הערעור, אנו מחייבים את המשיב בתשלום הוצאות חוות הדעת הרפואית של ד"ר גולדשר בהתאם לקבלה מקורית וכן בתשלום שכ"ט עו"ד בסכום של - 3,500 ₪ + מע"מ.

סכום ההוצאות ישולם תוך 30 יום מקבלת הקבלה המקורית של ד"ר גולדשר.

על המשיב להעמיד את המערער בפני ועדה רפואית לקביעת דרגת נכותו.

המזכירות תשלח העתק פסה"ד לב"כ הצדדים וכן תחזיר תיקו הרפואי של המערער לב"כ המשיב.

ניתן היום ח' בסיון, תשס"ו (4 ביוני 2006) בהעדר.

ד"ר זילברמן
חבר ועדה

ד"ר ווליש
חבר ועדה

ר. טובי פרידמן
שופטת (בדימוס),
יו"ר הועדה

שם הקלדנית: לימור ג.